

UNA ESTÈTICA INCONFORMISTA
Mila Gómez i Vitoria
ALCOI 6 ABRIL - 28 MAIG 2016
CENTRE CULTURAL

JOSEP LLUÍS ANTEQUERA / LLÚCIA ROMERO

UNA ESTÈTICA INCONFORMISTA
Mila Gómez i Vitoria

CENTRE CULTURAL

UNA ESTÈTICA INCONFORMISTA Mila Gómez i Vitoria
CENTRE CULTURAL 2016

UNA ESTÈTICA INCONFORMISTA

JOSEP LLUÍS ANTEQUERA / LLÚCIA ROMERO

UNA ESTÈTICA INCONFORMISTA
Mila Gómez i Vitoria

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

2 0 1 6

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi
Coordinació: Raul Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola
Enric Balaguer
Manuel Boix
Romà de la Calle
Fernando Castro
Carles Cortés
Daniel Giralt-Miracle
Joan A. Llinares
Tomàs Llorens
Wences Rambla
Isabel-Clara Simó
Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament Alcoi
© Dels autors
© AMB-Disseny
© Ajuntament d'Alcoi
Traducció: Ximo Victoriàno
Maquetació: AMB i AGA
Dipòsit legal: A 157-2016
Gràfiques Alcoi S.L.U.

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

ELS HÀBITATS DE MILA GÓMEZ VITORIA

La pintora Mila Gómez va nèixer a Alcoi en 1922. Acaba de complir 94 anys sense deixar d'aprendre, sense afluir en la seua admiració pel talent de les persones que durant tota la seua dilatada vida, l'han envoltat.

Pertanyent al confortable hàbitat de l'alta burgesia alcoiana, des de l'adolescència alçarà la seua disconforme veu en defensa dels més desfavorits:

“Els meus pares em van ajudar a voler a tothom, la gent ha d'assimilar que tots som iguals”

A les decepcions de la guerra civil, que va patir en carn pròpia als 16 anys, seguirà la dura etapa de la post-guerra espanyola.

Però no es detindrà; la pintora ampliarà els seus hàbitats experiencials i les seues recerques s'expandiran, des de la pintura religiosa percebuda com un alliberament de l'ésser humà (pintarà vidrieres y via crucis d'esglésies) fins als ambients més sòrdids i inhòspits. En 1960, amb 38 anys, en plena ebullició creativa, seguirà cercant-se en la seua geografia interior. No se sent còmoda dins del rol adjudicat de *dona-repòs* i es convertirà en una decidida defensora de la llibertat i la igualtat de gènere des del moviment “Psique” que ella mateixa va fundar.

Per a entendre la realitat, el seu hàbitat intern es nodrirà de triades vivències, visitarà la presó de dones de Barcelona, s'endinsarà en els bruts barracons de fira

del circ ambulant, on els pallassos ja no riuen com en l'escenari i el seu entorn descobreix el seu vertader rostre demacrat per la supervivència diària.

La seua contínua rebel·lia donarà lloc a un art personal “sentit des de dins”, sense les estrictes reglamentacions legals i socials a les quals estava sotmesa la dona dels anys 60. Practica Mila Gómez una pintura de gènere entesa des de l'hàbitat de la seua “necessitat interior” “que l'espenta a expressar-se foren com anaren les conseqüències.

Lluny de recolzar-se en els estereotips de la *dona-musa*, complaent de l'artista o del gust masculí, Mila Gómez camina en el seu món de solituds estètiques i crea una obra pictòrica inconformista que, per avançada, va ser incompresa per amplis sectors socials, inclòs el seu propi status d'origen.

La pintora viurà totes aquestes experiències en una contínua explosió interna, en una persistent dialèctica entre la placidesa i la ràbia; com ella mateixa afirma: “La llibertat no és mimetisme volia fer una taca amb violència”.

Els convidem a endinsar-se en el món de Mila Gómez Vitoria, un hàbitat poblat de metamorfosis plàstiques que evolucionen en llibertat des de la figuració cap a l'informalisme; una pintura de nous materials i suports, matèrica dins de l'oníric, una tensió en definitiva, inestable entre la paciència i la ira.

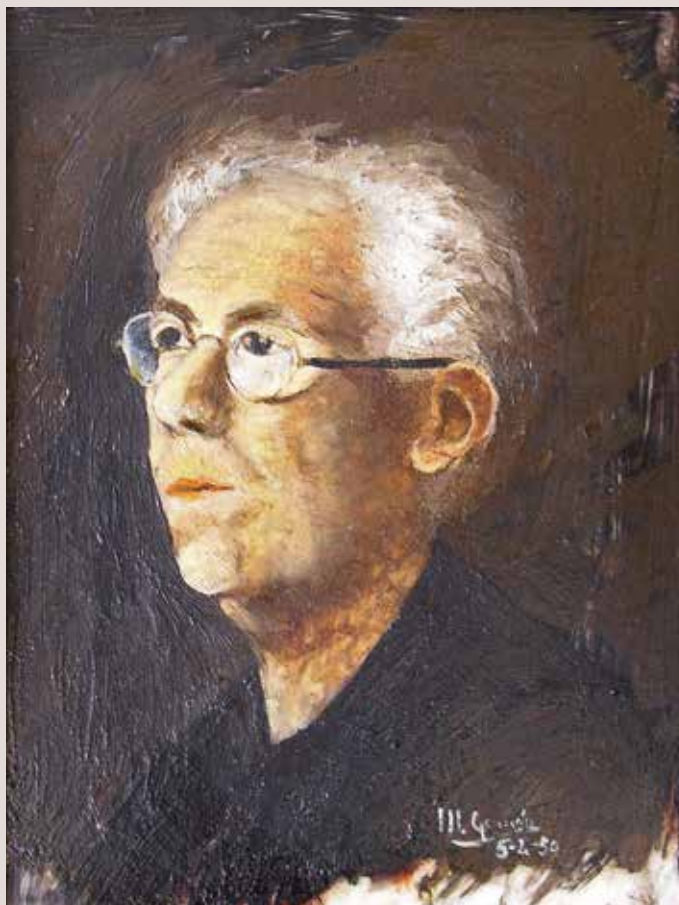
JOSEP LLUÍS ANTEQUERA LUCAS

Historiador i Crític d'art

Cireres 1949. Llapis i aquarel·la sobre paper. 11cm. x 13,5cm.

Obra-estudi de la primera etapa de l'artista. Es reproduïx del natural una cistella plena de cireres, per tal de fer un estudi espacio-volumètric i de color.

Mi abuela 1950. Oli sobre vidre blanc. 12,5 cm x 9 cm.

Un dels primers retrats que realitza l'artista a mode d'estudi, es tracta la seua àvia Julia Juana. Preocupació pel tractament plàstic sobre el vidre i donar profunditat al retrat

EL CAMÍ DE L'IMPACTE. MILA GÓMEZ i VITORIA (1922)

Conèixer a Mila Gómez, la conec molt bé, ella és la meua àvia. Ella m'ha traspassat l'amor a l'art, m'ha demostrat que s'ha de lluitar per defendre aquesta professió, i a través de tota la seua trajectòria m'ha ensenyat que un artista és ser evolució, i que la investigació ha estat el seu *leit motiv*. Ha treballat molt, i ha estudiat molt, ha après cada dia de la seua vida fins a concloure que l'art és la seua única forma d'expressió. Avui, una dona d'avançada edat gaudeix de retrobar-se cada dia amb les seues obres, es meravella de tot el que ha fet i encara no s'ho creu. Això ho he fet jo? Em pregunta moltes vegades. Sí, ho has fet tu i és un espectacle, li conteste. Ella em mira orgullosa i la veig renàixer, i sé que en eixe moment agafaria un llenç i es posaria a pintar. Aquesta és la grandesa de ser artista, que mai deixen de ser especials, i per molt grans que siguen, sempre tenen la ment fresca i jove.

Aquesta exposició té com a fonament acostar-vos la personalitat d'aquesta artista i les seues obres. M'agradaria que observeu, i que us poseu en la pell d'aquesta meravellosa dona que tot i les adversitats pròpies del moment, a més, va haver de lluitar amb la tradició artística plenament masculina. Tot i això, va aconseguir als anys 60 i 70 un gran èxit, va formar una escola basada en la representació de la percepció psicològica sobre l'objecte; anomenada Psique.

Artista autodidacta, tot i que li van proposar dues beques per a anar a l'estranger, però que va haver de rebutjar per l'amor a la seua família.

Dins la seua producció trobem quatre etapes; la primera, on destaquen les obres de formació, estudis, bodegons, retrats, i paisatges. Totes elles tenen en

comú el seu reduït format que va creixent a mesura que va prenent confiança en si mateixa.

Copiarà del natural, i d'altres obres, per tal d'aconseguir lleugeresa al pinzell. Analitzarà la figuració, i la incidència de la llum sobre el color, però el que realment l'obsessiona són els suports. Si bé inicialment treballa sobre llenç a partir de la segona exposició, al 1966, ja treballa sobre fusta directament sense tractar. La seua curiositat la du a realitzar incorporacions sobre les obres i buscarà efectes diferents sobre qualsevol tipus de suport, com per exemple, el vellut. A l'obra de Mila no s'ha de buscar l'equilibri ni la perfecció, allò que ella ha perseguit era aconseguir impactar, transmetre la seua rebel·lió interior a cada una de les seues obres. Aquesta és l'essència d'aquesta dona.

Els temes que tractarà seran sempre molt amplis i variats, però a la primera època els retrats, els paisatges i els estudis de bodegons omplen els llenços.

La segona etapa presenta una artista més segura de si mateixa, crearà l'Escola Psique on la psicologia sobre l'objecte serà el punt clau del desenvolupament d'aquesta obra.

La temàtica que desenvolupa, comprèn des de la religió, la vida nocturna o els paisatges, fins a arribar al desenvolupament de la hipocresia social, tema que li donarà una gran popularitat a través de les figures circenses. Experimentarà un èxit social amb aquesta temàtica, que lluny de ser amable, posava de manifest les misèries humanes.

Aquesta etapa, a més de ser molt important per la temàtica, ho és a nivell plàstic. Mila Gómez desenvoluparà la tècnica de l'oli lacat, per reforçar amb volumetria les seues obres, fins que es van convertir en les anomenades pictoescultures.

Al 1972, serà l'artista proposada per a realitzar el cartell de Festes de Moros i Cristians, i d'aquesta manera esdevindrà la primera dona que va realitzar el cartell de Festes, demostrant que la seua obra era moderna i alternativa.

La tercera etapa inclou la dècada dels anys 80, que estan determinats per l'encàrrec de la decoració de l'Església de Santa Maria Magdalena de Lorxa. Durant huit anys treballarà en aquest projecte realitzant obres de 4 metres d'alçada amb les representacions d'escenes i personatges bíblics. Al 1988 s'inaugurarà a Lorxa tota aquesta decoració que avui dia es pot visitar.

A més de l'obra magna de Lorxa, va realitzar la sèrie *Sonidos*, entre d'altres, que l'acostaven a la seua realitat d'artista, per tal de no perdre de vista la seua capacitat evolucionista. El joc amb aerosols i aplics matèrics pigmentats la van acostar a l'informalisme.

La quarta etapa de l'artista es donarà des dels anys '90 fins avui i es caracteritza per obres on l'expressionisme abstracte, l'onirisme i el misticisme es mesclen contínuament. No hi ha una tècnica ni una temàtica, com sempre, les seues emocions són tantes i tanta la vida viscuda, que li resulta impossible encaixar-se. És lliure, i així és la seua obra.

Tinc la sort de saber qui és Mila Gómez Vitoria i ho vull compartir, vull mostrar-vos la seua potència, la seua força i la seua imaginació.

Dona, artista, esposa, mare, àvia i besàvia, títols que la vida li ha donat a una dona excepcional fins a la medul·la. Gràcies per fer gran la nostra Història de l'Art Local i ser una dona exemplar per a les futures generacions de pintores.

LLÚCIA ROMERO SEGURA

Historiadora de l'Art.

Aracnea 1965.Oli sobre llenç amb aplicacions. 60 cm. x 80cm

Fàbula d'Aracne. Escena on la jove Aracne és transformada en aranya per la deessa Atenea. Es fan servir aplicacions de tela d'arpillera per a fer referència a la tela d'aranya.

Ecce Homo 1963. Oli sobre taula. 63 cm x 40 cm.

Obra que pertany a una sèrie de taules dels anys '60 amb la representació de personatges bíblics. L'artista juga amb el suport per a donar una expressió més dramàtica del personatge.

Melocotones 1965. Oli sobre llenç. 46, 5 cm x 56, 5 cm.

Obra on ja es pot veure que la pinzellada és més solta, estudi del color i de la llum, interessa la variació de cromatisme creada per la il·luminació.

Matando el Tiempo 1966.Oli sobre vellut. 75 cm. x 60 cm.

Notar la dificultat tècnica causada pel suport que la resol aconseguint un gran resultat final.
Representació de prototip de dona lliure i sense temors, front a la decència i la prudència

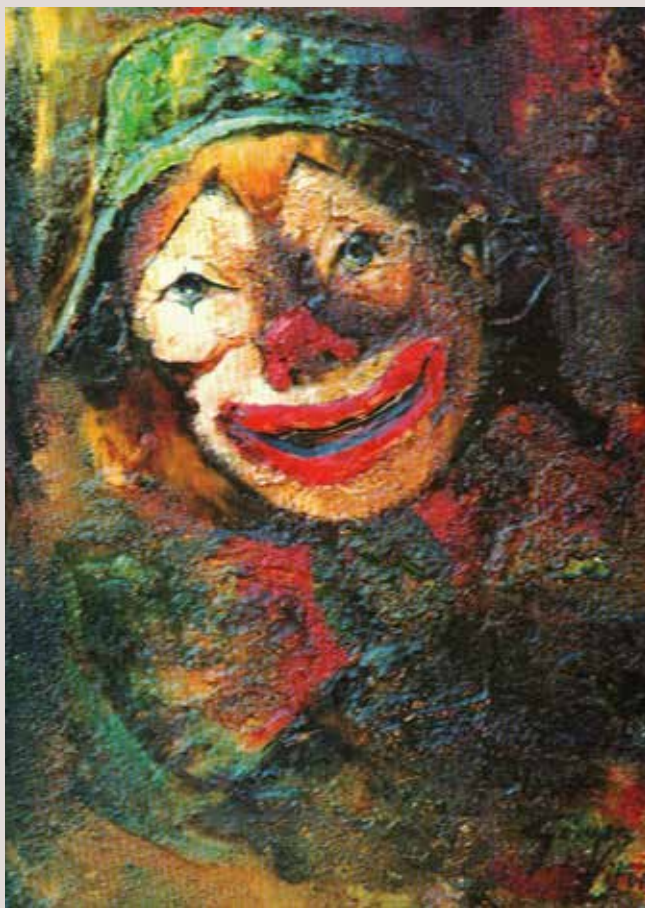
Joc o Póker 1966. Oli sobre vellut. 90 cm x100 cm

Obra que pertany a la sèrie dels velluts, que va suposar un èxit a l'exposició de la Galeria Syra de Barcelona (1968). Grup de jugadors emfatitzats per la llum central.

¿Por qué? 1969. Tempera sobre paper. 62 cm x 48 cm

Representació de la sisena escena del Via Crucis: Verónica dona a Jesús un llençol per a que s'aixugue la sang, fent que la faç quedara impresa en ell.

Pallaso o Clown 1969. Oli sobre llenç. 52 cm x 72 cm.

Temàtica circense que li va atorgar una gran popularitat. Aquest és un païasso amable, ja que la majoria eren éssers tristos i tenebrosos que mostraven el concepte d'hipocresia social.

El final 1969. Témpera sobre tablex. 60 cm x 50 cm.

Representació de la vida, amb la imatge del passat al fons a través d'una figura difuminada, el present amb la imatge central i el futur amb l'esquelet que és la mort.

Turballos 1969. Óleo sobre tabla 46 cm x 32 cm.

Paisatge del Campanari i l'esglèsia de San Francisco de Paula de la eco-aldea de Turballos. Les tonalitats escollides traslladen els fonaments d'aquesta comunitat.

En Escena 1970. Óleo sobre lienzo. (100 cm x 80 cm)

Obra que entra dins del concepte de l'Escola Psique desenvolupat per l'artista als anys '70. Representa l'objecte després de passar per el seu filtre emocional. Estariem dins d'un tipus d'expressionisme.

Els banyets o Banys de la Reina (Campello) 1970. Oli sobre taula. 32,5 cm x 40 ,5 cm.

Obra realitzada sota la visió Psique. Mostra del paisatge marí de la zona dels Banys de la Reina de Campello. Representa el reflex de l'aigua amb la tècnica de l'oli lacat.

Busot 1970. Oli sobre taula. 49,5 cm x 59 cm.

Paisatge de la localitat de Busot. Destacar la visió personal de l'artista on dóna força al nucli urbà amb les tonalitats clares del nucli de cases que pugen per la muntanya.

I... esperança 1972. Oli sobre taula. 50 cm x 40 cm.

Obra on l'artista ens ofereix una porta oberta com a representació de la salvació anímica. El futur, es troba darrere d'aquesta llum cegadora que ens convida a entrar.

L'Apocalipsi 1974. Oli sobre tablex. 2 mt x 1,5 mt.

Obra de grans dimensions i nova proposta dins la seua trajectòria. Representació de l'Apocalipsi vist des d'un punt de vista inclòs a l'expressionisme abstracte.

¿Eres tú? 1975. Oli sobre llenç. 75cm x 60cm

Representació d'un grup de figures femenines sense rostre, com si estigueren dins un somni i no es pogueren reconèixer. Tècnica estilística inclosa a l'expressiome figuratiu.

Bodegó 1976. Oli sobre llenç. 49 cm x 73cm.

Obra on es presenta un bodegó lluny de ser la clàssica representació. Incorpora tots els elements però els dona un tractament novetós per a aconseguir impacte.

La Font Roja 1977. Oli sobre taula. 52 cm x 41,5 cm.
Paisatge de la Font Roja. Atractiu tractament expressionista del paisatge, amb gran efecte cromàtic.

Estudi de grisos 1980. Tècnica mixta sobre tablex. 65 cm x 50 cm.

Obra on l'artista abandona la figuració i es centra en representar les impressions de forma abstracta. Estudi de les diferents projeccions cromàtiques dins de la proposta.

Sèrie Sonidos 1980. Tècnica mixta sobre tablex. 49 cm x 74 cm.

Als anys 80 l'artista treballa en el projecte de l'Església de Santa Mª Magdalena de Lorxa; i per a fugir de volta en quan, crea una sèrie nova d'estil informalista: Sonidos.

Sonidos II 1980. Tècnica mixta sobre tablex. 49 cm x 74 cm.

Obra on avança dins la seua investigació plàstica i treballa un aplic matèric amb incorporacions de pigments sobre un fons tractat amb olis.

Quarta dimensió 1985. Tècnica mixta sobre tablex. 100 cm x 100 cm.

Obra que continua amb l'aplicació de materia pigmentada combinada amb oli i aerosols, creant una nova estètica aplicant moltes textures diferents dins una mateixa obra.

Galaxia 1989. Tècnica mixta sobre llenç. 50 cm x 50 cm.

Obra informalista, on demostra que l'artista abandona definitivament la figuració i s'acosta a les avantguardes.

Principi 1990. Tècnica mixta sobre tablex. 65 cm x 50 cm.

Obra inclosa dins l'abstracisme, l'artista dins la seua evolució cap a noves formes d'expressió inicia un camí cap a l'onirisme per a poder expressar-se.

Choque de los mundos 1992. Oli sobre llenç. 55 cm x 45 cm.

Expressió de la relació interpersonal entre els éssers o les cultures, on cadascú viu dins el seu propi món i comprendre la resta suposa de vegades un xoc emocional.

Arribada 1992. Oli sobre llenç. 24 cm x 26,5 cm.

La mort és un tema que tot artista arriba a representar en més d'una ocasió. Al cas de Mila Gómez, com a catòlica que és, la du a representar-la amb un concepte idíl·lic.

Abstracció 1995. Acrílic sobre tablex. 43 cm x 53 cm.

Mila Gómez demostra amb aquesta obra que la seua evolució no ha parat mai i que no s'ha conformat mai amb realitzar únicament un estil o una tècnica determinades.

Catarsi 1999. Oli sobre taula. 65 cm x 70 cm.

Aquesta obra és una reflexió psicològica, on es representa el que suposa una catarsi, on es plasma l'alliberació d'una situació tensa mitjançant les emocions.

Imatges a l'aire 2002. Tècnica mixta sobre tablex. 97 cm x 97 cm.

Una altre gust d'aquesta artista és amagar rostres dins les obres, separeu-vos i observeu... no els veieu?

Guerra (Homenatge a Goia) 2005. Oli sobre taula. 46 cm. x 66 cm.

Obra basada en els *Afusellaments del 3 de maig* de Goia (1814). Mila Gómez reversiona plàsticament el tema mitjançant la representació expressionista abstracta.

Coves del Canelobre 2007. Tècnica mixta sobre paper. 50 cm x 30 cm.
Paisatge de les Coves del Canelobre a Busot. Representació expressionista del paisatge.

Set portes 2007. Tècnica mixta sobre paper. 50 cm x 60 cm.

Obra amb una simbologia religiosa, on les set portes son les set portes que duen a l'Infern, l'olivera de la part central representa la figura de Crist o la religió.

Incògnita 2008. Tècnica mixta sobre llenç, 34 cm. x 40 cm.

Obra on l'artista realitza proves de matèria, experimenta amb els materials i els pigments a fi de crear un aplic que incorpora sobre el llenç.

Mila Gómez i Vitoria (Alcoi, 1922)

- 1956 – Col·lectiva *Exposición de obras de Pintoras Alcoianas*. Círculo Industrial. Alcoi.
- 1961 – *VIII Exposición de pintura. Col·lectiva*. Benimar. Playa de Nazaret. València.
- 1965 – Gómez Vitoria. Estudios Barreira. València. 1de març.
- 1965 – Gómez Vitoria. La Buhardilla. Madrid. Octubre.
- 1966 – Gómez Vitoria. Circulo Industrial. Alcoi. 28 de febrer.
- 1966 – Gómez Vitoria. Caja de Ahorros de Ntra. Señora de los Dolores. Elx. 15 d'octubre.
- 1966 – Gómez Vitoria. La Buhardilla. Madrid. 18 novembre.
- 1967 – Gómez Vitoria. La Buhardilla. València. 4 de març.
- 1967 – XVI Salón de Otoño. Academia de Bellas Arte de Santa Isabel de Hungría. Sevilla.
- 1968 – Col·lectiva. Círculo Industrial. Pro colegio niños subnormales. 19 de febrero.
- 1968 – Pintura para el bien. Col·lectiva. Gandia. 1 maig.
- 1968 – Exposició resum . Galería Syra. Col·lectiva. Barcelona 21 juny.

- 1968 – Gómez Vitoria. Galería Syra. Barcelona. 11 d'octubre.
- 1969 – Certamen provincial de artes plásticas. Alacant. 12 juliol.
- 1969 – Gómez Vitoria. Exposició en Casa Ribes. Guadalest. Setembre.
- 1969 – Gómez Vitoria. Pintura Psique. Sala Braulio. València. 6 de novembre.
- 1970 – Col·lectiva. Sala Braulio. València. 22 juliol.
- 1970 – Pintura Psique. Gómez Vitoria. Círculo Industrial. 13 de novembre.
- 1971 – Pintura Psique. Gómez Vitoria. Sala Braulio. València. 20 d'abril.
- 1971 – Pintura Psique. Gómez Vitoria. Moraira - Teulada. Alacant. 4 de juny.
- 1971 – XX Exposición de Otoño. Real Academia de Bellas Artes de Santa Isabel de Hungría. Sevilla.
- 1971 – “Pintura Femenina”.Galería de Arte de la Caja de Ahorros Provincial. Alacant. 9 de novembre.
- 1971 – Gómez Vitoria. Psique. Sala Braulio. Castelló de la Plana. 28 de desembre.
- 1972 – Vidrieres del Santuari de la Font Roja. Alcoi. Febrer.
- 1972 – Cartell de Festes de Moros i Cristians. Alcoi. Abril.
- 1972 – Gómez Vitoria. Psique. Sala Goya. Moraira-Teulada. Alacant. 28 juny.
- 1972 – Gómez Vitoria. Aula de Cultura de la Caja de Ahorros del Sureste de España. Benidorm. 12 agost.
- 1973 – Gómez Vitoria 73. Sala de Expo. Caja de Ahorros del Sureste de España. La Albufereta. 11 d'agost.
- 1974 – Col. Pintores Alicantinos. Hoguera “Felipe Bergé”. Gal. Caja de Ahorros Pro. Alacant. 21 de març.
- 1974 – Gómez Vitoria. Psique. Sala Goya. Moraira-Teulada. Alacant. 15 juliol.
- 1975 – Gómez Vitoria. Psique. Galería Serrano. València. 11 Març 1975.
- 1975 – Pintoras Alcoyanas. Sala de Expo. del Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Alcoy. Alcoi. 2 maig.
- 1975 – *Cole de artistas Alcoianos a beneficio del niño “José Monserrat Martínez”*. Alcoi. 17 Junio 1975.
- 1976 – Gómez Vitoria. Psique. Sala Aribau. Barcelona. 1 març.
- 1977 – Col·lectiva. Pintors Alcoians actuals. Sala d'Exposicions de la Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant. Alcoi. 26 gener.
- 1977 – Gómez Vitoria. Psique. Galería San Jorge. Alcoi. 6 d'octubre.
- 1979 – Mila Gómez Vitoria. Psique. Sala Goya – 2 Galeria de Arte. València. 15 de gener.
- 1979 – X Reunión Provincial de Artes Plásticas. Instituto de Estudios Alicantinos. Sección de Artes plásticas. Autora Admitida. Març 1979.

- 1980 – Psique. Gómez Vitoria. Galería San Jorge. Alcoi. 20 de novembre.
- 1982 – *Nuestras Leyendas. Coleccionable La Verdad. Láminas coleccionables. Nº 19 Mila Gómez Vitoria. Pou del Drach.* 30 de setembre.
- 1982 – Col·lectiva. Galeria de Arte Canalejas. Onteniente. 2 d'octubre.
- 1982 – Exposició Col·lectiva. Galería San Jorge. 2 de novembre.
- 1984 – Diana. Mila Gómez Vitoria. Galeria San Jorge. Alcoi. 26 de març.
- 1984 – Cartell de la Adoración Nocturna de Alcoi. Alcoi. 6 d'octubre.
- 1984 – Mostra de Pintors Mureros. Ajuntament de Muro. 23 de novembre.
- 1985 – Art Alcoià / Generació 50. Centre Municipal de Cultura. 30 de març.
- 1988 – Inauguración Obras Iglesia de Lorxa. Lorxa. 4 desembre.
- 1989 – Col·lectiva. Panoràmica de la Pintura Actual. Galería San Jorge. 28 de gener.
- 1989 – Exposició de Pintura Sacra. Inauguración del Via Crucis. Iglesia de Lorxa. Lorxa. 29 març.
- 1989 – Gómez Vitoria. Psique. Galería San Jorge. 5 octubre.
- 1989 – Col·lectiva. *El paisaje Alcoyano.* Aula de Cultura de la Caja de Ahorros Provincial de Alicante. Filà Navarros. 20 de novembre.
- 1995 – Medalla de Bronze – *XV Concurso Nacional de Pintura de la Federación Española de Círculos y Casinos Culturales de España.* Celebrat en el Círculo Industrial d'Alcoi. 31 de maig.
- 1995 – Mila Gómez Vitoria. Galeria San Jorge. Alcoi. 10 de novembre.
- 1997 – Col·lectiva. XX Aniversario Galeria San Jorge. Galeria San Jorge. 13 de desembre.
- 1998 – Pintures. Mila Gómez Vitoria. Sala d'Expo del Centre Cultural de Mislata. València. 6 d'octubre.
- 1999 – Cartell en Honor a la Verge dels Lliris. Alcoi. 10 de setembre.
- 2000 – Mila Gómez i Vitoria. Centre Cultural d'Alcoi. Alcoi. Abril.
- 2005 – Imatges al Vent. Mila Gómez i Vitoria. Sala d'Exposicions “Pintor Jover” del Centre Cultural de la Vila. Muro d'Alcoi. Gener-febrer.
- 2006 – “Llumenars del Pensament”. Casa de la Cultura de Bussot. Abril-maig.
- 2008 – Joies dels S.XX i XXI. Mila Gómez i Vitoria. Sala d'Expo. del Centre Ovidi Monllor. Alcoi. Abril.
- 2008 – Col·lectiva “Paisatges Onírics”. Casa de la Cultura de Bussot. 12 de setembre.
- 2016 – Col·lectiva. 6 Elevat a 8M. Sala Unesco Alcoi. 4 de març.

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OLIS

